

Fra: Maestro Opera & Concert [scarpia@oncable.dk]
Sendt: 5. april 2005 11:13
Til: Erling Bonnesen
Cc: Christina Johansen
Emne: Fw: att. Hr. Erling Bonnesen, formand for Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg.

København den 05.04.2005.

Kære Hr. Erling Bonnesen, Kære Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg.

Arbejdsløsheden indenfor de sceniske fag er kolossal og har i de sidste mange år ligget på gennemsnitlig 35 - 90% alt afhængig af sæsonen. Vel omfatter de professionelle sceniske fag ikke så mange mennesker, som i mange andre faglige fag på arbejdsmarkedet, men alligevel adskillige tusinde.

Arbejdsløshedstallene, som ved den sidste tilgængelig opgørelse fra FTFA udgjorde over 1000 professionelle musikere, 700 skuespillere og operasangere, 450 filmarbejdere, 250 sceneteknikere m.fl. A-kassen FTFA's tal er dog ikke dækkende alene, da tallene kun beskriver de arbejdsledige scenekunstnere som er medlem af et af de fagforbund, som hører ind under FTFA f.eks. Dansk Musikerforbund, Dansk Skuespillerforbund osv.

Men mange arbejdsledige professionelle scenekunstnere er ikke organiseret hos disse forbund, men er f.eks. medlem af Magisterforeningen - eller slet ikke medlem af en fagforening, men kun en A-

kasse som f.eks. Magisternes Arbejdsløshedskasse. Dertil kommer de mange, som allerede befinder sig på kontanthjælp.

Uofficielt må skønnet over antallet af arbejdsledige professionelle scenekunstnere og musikere ligge på et sted imellem 3 - 10 000 personer, som er rigtig mange for et forholdsvis lille fagområde. Alene af klassiske orkestermusikere er der så mange arbejdsløse musikere, at vi med lethed kunne lave 2 - 3 komplette symfoniorkestre på størrelse med de 5 landsdelsorkestre.

Det naturlige spørgsmål vil herefter være: "Er årsagen til den store arbejdsløshed i de sceniske fag at vi uddannet for mange?" Svaret er nej, sådan forholder det sig ikke. Tværtimod er der masser af muligheder for at blive engageret og dermed komme i varigt job - både i indland og ikke mindst i udlandet.

De musiske og sceniske fag er jo et universalt fagområde f.eks. synges de fleste operaforestillinger ikke på Dansk, men på Italiensk, Tysk, Engelsk, Fransk og Russisk. Størstedelen af verdens filmproduktion indspilles på Engelsk, orkestermusikere behøver slet ikke noget sprog, men kommunikerer via deres instrument og det musiske udtryk, som de kan frembringe ved at spille på deres instrument. Balletdansere taler heller ikke, men kommunikerer via kropsudtryk og bestemte trin osv.

Derfor er de professionelle scenekunstnere og musikere ikke begrænset af et bestemt geografisk område, men har hele verden som deres arbejdsplads, og skal derfor også være forberedt og klar til dels at klare sig i den internationale konkurrence både igennem det traditionelle rekrutterings system af internationale konkurrencer, auditions, prøvfilmninger, master classes osv. samt ikke mindst være "klar" til at slå til, når chancen byder sig - og det bliver man ikke, hvis man som det er situation i øjeblikket i AF systemet skal sidde og glo i et eller andet komplet ubehjælpeligt og fag irrelevant ligegyldig jobtræningskursus sammen med andre akademikere for at lære at skrive en jobansøgning til et normalt arbejdsmarked, hvor arbejdsgiverne dybest set ikke ønsker at beskæftige de professionelle scenekunstnere og musikere i normale arbejdsfunktioner, fordi arbejdsgiverne her ikke kan se nogen idé i at ansætte dem, når samme arbejdsgivere modtager deres skriftlige ansøgninger, fordi såvel uddannelse som reference og erfarings grundlag er baseret på deres musik og scenefaglige baggrund. I øvrige kan arbejdsgiverne på det normale arbejdsmarked vælge og vrage imellem højt kvalificeret ansøgere bl.a. som følge af den i forvejen kolossal høje gennemsnitlige arbejdsløshed indenfor stort set alle fag.

Når en arbejdsgiver på det normale arbejdsmarked ønsker en ledig stilling besat, er det en investering for vedkommende - og ikke mindst en investering i fremtiden. Derfor vil arbejdsgiverne naturligvis helst have stillingen besat med en person, som har den rette faglige baggrund og som samtidig vil blive en stabil arbejdskraft og ikke en person, som pr. instinkt og natur fortsat har sceniske ambitioner eller ambitioner om at komme til at spille i et symfoniorkester m.m.

Derfor bliver mange scenekunstnere valgt fra.

Artlab - Dansk Musikerforbund har ganske vidst oprettet en uddannelse, hvor professionelle "kunstnere" - ikke nødvendigvis scenekunstnere og musikere alene, kan blive uddannet til en slags Kaos piloter med henblik på at rådgive virksomheder indenfor marketing m.m. - og en del er kommet i arbejde den vej, men det er langt fra nok - og er jo dybest set ikke grunden til, at vi i det her land uddanner professionelle musikere, skuespillere og filmfolk m.m. fra konservatorier, operaakademiet, filmskoler osv. - meningen var jo ligesom, at de skulle gøre en karriere inden for deres fag og ikke ende ude i "Sibirien", hvor vandringen tilbage til en aktiv karriere er mindst ligeså lang som Moses vandring igennem ørkenen.

Arbejdsformidlingen

I AF - arbejdsformidlingen i Storkøbenhavn er samtlige arbejdsledige professionelle scenekunstnere overført til AF Akademiker formidlingen, fordi mange professionelle scenekunstnere besidder en akademisk embedsgrad, som en slags sidde uddannelse til deres egentlige hovedfag - nemlig det sceniske og musiske fag, hvor uddannelsen enten er opnået igennem et langt studieforløb på et af vor konservatorier, opera, skuespil og filmskoler m.m. eller på tilsvarende institutioner i udlandet subsidiært privat undervisning finansieret delvis igennem rejselegat støtte fra de store danske fonde som f.eks. Augustinus Fonden m.f. og S.U. støtte.

Hvor de professionelle scenekunstnerne og musikere hører til i den øvrige del af landet er lidt uklart for tiden, men man må med en vis rimelighed antage, at de også her er blevet anbragt hos de lokale afdelinger for ledige akademikere.

Som AF systemet er indrettet i øjeblikket evner AF Akademikere ikke at hjælpe de arbejdsledige scenekunstnere i arbejde indenfor deres fag trods stor efterspørgelse i ind og udland på danske og skandinaviske kunstnere generelt.

Årsagen hertil er:

1.

AF Akademikere har intet indgående kendskab til de normale rekrutterings veje i den danske og internationale teater og musikverden. Auditions, master classes, prøvespil - og konkret henvisning hertil er stort set et ubekendt begreb.

2.

AF Akademikere har ingen konsulenter, som fagligt er i stand til at kategorisere professionelle arbejdsledige scenekunstnere eller for den sags skyld konkret vurderer deres talent eller faglige niveau. AF Akademikere ser det heller ikke som sin opgave atvurderer de enkelte arbejdsledige scenekunstners talent og faglige standpunkt og er som følge

heraf heller ikke i stand til at fremsende en relevant arbejdskraft, såfremt en anmodning skulle komme.

3.

AF Akademikere har ingen forpligtelse til at være direkte opsøgende på sine klienters vegne, men skal som regel sidde og vente på, at der kommer en konkret henvendelse. Problemet er imidlertid, at der aldrig kommer nogen konkrete henvendelser om besættelse af specifikke roller, orkesterpladser - højst en meddelelse om, at der på et givet tidspunkt finder den og den orkesterkonkurrence sted, men man skal lede længe og grundigt for at finde disse informationer. Den manglende interesse fra teatrene for at bruge AF som formidler skyldes en blanding af mange faktorer f.eks. en tradition for selv at arrangere lokale auditions, engagere igennem sit normale netværk - det berømte Tordenskjolds soldater princip, som den danske teater, musik og filmverden ofte bruger, hvad der gør at mange store talenter aldrig kommer igennem, fordi de ikke lige har de rette forbindelser eller været elev af nogle bestemte lærer - eller er en del af det "hemmelige" netværk, fordi de har fået deres uddannelse i udlandet - og måske her har haft lejlighed til at vise sin professionelle kunnen, så langt væk fra Danmark at ingen har langt mærke til det.

I mange tilfælde skyldes det direkte ukendskab til AF som formidler af scenekunstnere og musikere eller fordomme om at det nok er alt for besværligt osv. Udenlandske teatre m.fl. har ingen kendskab til AF som formidler af scenekunstnere. Årsagerne er mange.

4.

AF Akademikere - eller AF systemet har ingen fagkonsulenter, som dagligt holder sig i kontakt med potentielle arbejdsgivere i ind og udland f.eks. operahuse, filmselskaber - og med det samme kan spotte muligheden for en audition, prøvespil m.m.

5.

AF Akademikere kan ikke tilbyde de professionelle arbejdsledige scenekunstnere og musikere en mulighed for daglig træning. Faktisk må scenekunstnerne og musikerne slet ikke øve sig på deres instrumenter m.m. Sker det - vurderer AF i samarbejde med A-kasserne, at de arbejdsledige scenekunstnere og musikere ikke længere står til rådighed for arbejdsmarkedet og ikke kan påtage sig et job, hvis et sådan skulle blive dem tilbudt - uanset det faktum, at der ikke er nogen job - og at arbejdsgiverne på det normale arbejdsmarkedet nu engang har de reservationer, som de nu har imod at ansætte arbejdsløse scenekunstnere og musikere i normale daglige arbejdsfunktioner, som tidligere beskrevet. Hvis de arbejdsledige scenekunstnere og musikere ikke må øve sig dagligt for AF uden at blive trukket i dagpenge eller det som er endnu værre, nemlig at blive smidt helt ud af systemet, kan de heller ikke bevare deres høje faglige niveau, men vil ret hurtigt miste deres faglige færdigheder - og ikke mindst troen på dem selv. Mister man først troen på sig selv, hvem skal så tro på det. Ved en audition eller

orkesterkonkurrence, hvor man som ansøgende kandidat kun er een af mange ansøgere, som juryen skal høre, skal man kunne slå til og vise det absolut bedste man kan for overhovedet at komme i betragtning.

Hvis det hele derimod går op i en præstation og konkurrence angst for ikke at kunne slå til som følge af manglende selvtillid og øvelse, vil det aldrig blive til noget. I dag er kravene i den internationale operaverden som blot et eksempel, at en sanger skal kunne springe ind med timers varsel og overtage et stort hovedparti uden nogen form for prøver, kan man ikke det, kan man ikke bruges - sådan er det bare.

Hvis man ikke får muligheden ligesom vort elite sportsfolk, som vi sender til de Olympiske lege for at træne dagligt, mister man sine færdigheder - og dermed er der heller ikke nogen grund til at deltage i en audition, fordi det vil med næsten 100% sikkerhed ende i endnu et nyt psykisk nederlag - og det er meget hårdt, hver eneste gang.

6.

AF Akademikere og AF som helhed yder ingen form for økonomisk støtte til dækning af relevante rejse, hotel og kostudgifter i forbindelse med deltagelse i nationale og internationale auditions. Rejse og opholdsudgifter kan ej heller trækkes fra i skat medmindre at den samlede udgift modsvares af en tilsvarende indtægt. Problemet er jo imidlertid, at ingen arbejdsledige professionel scenekunstner eller musikere på forhånd kan vide om deltagelse i en given konkurrence, audition, master class giver engagement, men udgiften skal afholdes alligevel. Dertil ser Told & Skat også på om den pågældende musiker, operasanger eller skuespiller via sin generelle indtægt kan godtgøre at have en professionel karriere – altså indenfor de sidste 3 år har haft sin væsentligste indtægt fra diverse engagementer eller at forsørgelses grundlaget har bestået af dagpenge eller kontanthjælp. Kan man ikke godtgøre, at 2/3 af ens indkomst består af honorarer fra diverse engagementer, er man ifølge Told og Skat ikke professionel, men må henregnes som amatør – og virksomheden som professionel scenekunstner antages derfor fejlagtig for at være en fritidsinteresse.

Da forsørgelses grundlaget består af enten dagpenge på mellemste eller laveste sats eller kontanthjælp behøver man ikke at have gået mange år i skole for at regne ud, at det ikke kan blive til deltagelse i ret mange auditions – og slet ikke i udlandet, hvis de arbejdsledige professionelle scenekunstnere og musikere samtidig skulle kunne svare at betale almindelige udgifter såsom husleje, mad, buskort, og ikke mindst banklån. Mange professionelle scenekunstnere og musikere har stor forbrugs og studiegæld, fordi de netop er tvunget ud i at optage kostbare lån til dels at finansiere deltagelse i kostbare internationale konkurrencer. Det kan let komme til at koste omkring 20 - 25 000 Kr. at deltage i en international sang og musikkonkurrence, især hvis man når helt til finalen og alligevel ikke vinder noget som helst. 2 - 3 uger på hotel i Italien + fly, kost, konkurrence afgifter osv. kan være ret dyrt.

Dertil er det vigtigt i denne sammenhæng at være opmærksom på, at en professionel musiker, operasanger, skuespiller skal deltage i mange auditions såvel nationalt som internationalt for at blive etableret - ja, blot for at få det første engagement.

De arbejdsløse professionelle scenekunstnere.

I den nationale og internationale teater og filmverden kommer man igen vegne uden en personlig agent, som konstant på ens vegne kontakter diverse internationale operahuse, teatre, filmproduktion selskaber (potentielle arbejdsgivere). Som eksempelvis operasanger kan man ikke selv henvende sig til f.eks. et tysk operahus og præsentere sig selv overfor den kunstneriske ledelse og anmode om en forsyning. Man kan godt prøve at ringe, men det får man som regel ikke noget ud af. Derimod vil man det samme blive spurgt om, hvem er deres agent. Hvis man ikke har nogen agent endnu, skal man til at forklare, hvorfor man ikke har nogen agent. Det er her den praktiske erfaring, at de fleste operaledelser med det samme bliver mistænksomme - og med det samme får den opfattelse at vedkommende nok ikke er god nok.

Det hænger naturligvis sammen med, at operahusene betragter agenterne, som et praktisk filter, der sorterer de talenter fra, som operahuset alligevel ikke er interesseret i at engagere. Problemet er herefter, hvordan får man sig en agent - og helst den rette agent, som virkelig gør noget for een. Risikoen for at komme til at blive blot en af mange professionelle scenekunstner på en telefonliste stort set modsvarende en telefonbog er meget stor. Alene i Milano forefindes der de første 50 agenter, hvor indehaveren hævder at han/hun er en personlig ven af Maestro Riccardo Muti - og derfor kan skabe mirakler.

Herefter må man spørge sig selv, hvis nu Maestro Muti eller en hvilken som helst anden ledende dirigent/operachef skal være personlig venner med enhver agent, hvornår skulle han/hun så få tid til at dirigere eller passe sit arbejde. Det er dog en sandhed, at mange operahuse arbejder sammen med bestemte agenter, som de kender i forvejen, men det er dog ikke det samme, som at enhver seriøs henvendelse fra en anden agent, vil blive afvist pr. automatik - tværtimod.

Problemet for mange - især unge uprøvede operasangere, men også for mange, som allerede har været længe i karrieren som freelance operasangere, hvad der i praksis betyder, at de har et liv, hvor de store dele af tiden, er på dagpenge og kun engang imellem er heldig at have engagement, er at de ikke er etableret og kendte. Når man ringer eller skriver til en agent - især de store agenter i udlandet f.eks. i London, New York, Paris, Milano osv. får man ofte at vide, at de ikke er interesseret i at høre een, fordi de allerede har for mange sangere (selvom de måske i virkeligheden kun har 1 - 2 sangere i et bestemt fag, men til gengæld meget store internationale navne). Som operasanger kan man også komme ud for, at agenten i telefonen helt automatisk går ud fra, at man i forvejen er engageret ved operaafdelingen som solist på Det Kgl. Teater. Hvis man ikke er det, skal man igen til at forklare, hvorfor man ikke er det - og igen giver det et negativt indtryk på agenten.

Hvis de arbejdsledige professionelle scenekunstnere og orkestermusikere selv prøver at få nogle koncerter op og stå, bliver de igen straffet i A-kasse systemet forstået på den måde, at de bliver modregnet for de "arbejdstimer", som de har brugt på projektet, selvom de ikke har fået noget honorar for deres indsats f.eks. i forbindelse med velgørenheds koncerter for diverse internationale hjælpeorganisationer.

Alene det gør enhver egen indsats for at opnå en professionel platform for at vise sit talent og faglige kunnen umuligt, talenterne har ganske enkelt ikke råd. Derudover kan man sige, at de honorarer, som bliver betalt typisk ved enkelt stående engagementer i gennemsnit er så små, at de i mange tilfælde slet ikke lever op til gældende overenskomst. Vi har her eksempler på at meget dygtige professionelle scenekunstnere må stille op for 2 flasker vin fra Irma eller næsten betale selv for at få lov til at optræde trods deres store talent og uddannelse. For at få en agent i udlandet skal man have praktisk erfaring. Hvis man ikke har nogen praktisk erfaring i det store klassiske repertoire som spilles overalt i den internationale operaverden, er det næsten umuligt at få en agent - hvis det lykkes skal man være usandsynlig heldig lige at stå på det rigtige sted i det rette øjeblik og chancen for det svarer nogenlunde til at vinde i lotto. På den anden side kan mange talenter ikke få engagement, fordi de netop ikke har nogen agent. Den berømte "Catch 22" - den uendelige onde ring, som kører rundt og rundt uden udvej.

Med over 160 000 arbejdsløse - heraf alene 30 000 akademikere, må det være tid til at gøre noget ekstra ordinært for vor arbejdsløse professionelle scenekunstnere og musikere, der for manges vedkommende ikke engang er i stand til at få samlet det nødvendige timeantal for at blive genindplaceret i A-kasse systemet efter 4 år, men må finde sig i at ryge på kontanthjælp, som er det samme som økonomisk ruin og slut på enhver drøm om at komme ind i en aktiv scenisk eller musisk karriere. Staten og samfundet er forpligtet til at gøre noget, fordi vi for længe siden har valgt at have de musiske uddannelser og derved uddanner professionelle scenekunstnere, musikere, dansere og filmfolk m.m.

Staten og samfundet er forpligtet til at gøre noget ekstra ordinært for at tjene egne interesse i disse tider, hvor det næsten er blevet mode at bygge nye opera og koncerthuse over hele Danmark og i øvrigt afsætte mange hundrede millioner kr. til dette formål. Men det er ikke nok og bliver aldrig nok at bygge mursten, hvis man ikke samtidig sørger for at pleje og passe den "maskine", som skal udfylde de mange fine nye rammer og som skal lokke publikum til i fremtiden.

Hvis udviklingen fortsætter som nu, vil vi om ganske få år ikke have talenter nok, fordi vore unge mennesker ikke vil ture at gå i gang med en musisk eller scenefaglig uddannelse, da risikoen for at få en brødløs uddannelse er mere end stor. Det er vigtigt at sætte ind nu - at oprette en statslig institution, som kan gå ind og dække det store hul, som i dag er evident imellem den afsluttet professionelle uddannelse - og det at komme ind i en professionel aktiv karriere på et teater, operahus, filmproduktion osv.

Professionel kunstnerformidling

Det er vigtigt, at vi nu med forbillede i det Tyske ZBF - Zentralen Bühnen Vermittlung system - for oprettet en statslig agent, som formidler engagementer over hele verden - i princippet.

ZBF - Zentralen Bühnen Vermittlung - er den Tyske stats opera, film og fjernsynsagentur, som formidler såvel tyske som internationale talenter til tyske operahuse, koncert, film og fjernsynsproduktioner - eller rettere sørger for at de rette talenter kommer til de rette auditions. På ZBF, som har hovedkontorer i alle hovedstæder i den Tyske Forbundsrepublik, kan ethvert talent uanset nationalitet henvende sig - og for operasangernes vedkomne synge for. Hvis den enkelte sangers præstation ligger på et niveau, som juryen finder acceptabel, bliver vedkommende optaget og henvist til forsyning på diverse lokale operahuse. Problemet er imidlertid her, at ZBF ofte henviser operasolister til stillinger i diverse operakor med solistiske forpligtelser, hvad mange solister ikke er interesseret i på grund af størrelsen af deres talent, tidligere erfaring, repertoire osv.

Derfor skal en dansk model ikke kopieres efter det Tyske ZBF system, men udvikles selvstændigt.

Optagelse til en sådan kunstnerformidling kan gå igennem enten en traditionel 5 - 10 min. audition eller endnu bedre et optagelses kursus, hvor man kan få lejlighed til at afprøve den enkelte kandidat i samtlige de ting, som man nu engang skal kunne, for at kunne klare sig i den nationale og internationale konkurrence.

Agenturet skal fag opdeles - således at det kommer til at bestå af fag relevante afdelinger, som igen er underdelt i bestemte fag f.eks. er der jo stor forskel på om man som operasanger har en et stemmemateriale og faglig kunnen, som passer til det Italiensk/Franske opera fag eller det Tyske opera fag, hvor også forståelsen af den tyske lied kunst samt operaer af Mozart, Wagner er en vigtig faktor, hvorimod at det i det Italienske fag også handler om talentet for at kunne eksempelvis synge Italienske og Napolitanske sange som f.eks. Core N'grato, Torna a Surriento, O Sole mio, Non ti scordar di me osv.

Indenfor de øvrige sceniske og musiske fag er der formentlig også retninger og bestemte fag f.eks. er det ikke alle filmskuespillere, som også kan spille på en teaterscene osv.

I de ovennævnte afdelinger skal der sidde professionelle agenter, som selv har en baggrund i den professionelle teaterverden subsidiært har en uddannelse f.eks. indenfor musik, teater og filmvidenskab, sprog (gerne Italiensk og Fransk)m.m.

Disse agenter skal på vegne af deres klienter tage kontakt til diverse potentielle arbejdsgiver såvel nationalt som internationalt - dvs. operahuse, operakompagnier, festivals, filmproduktioner, teatre,

tv stationer, orkestre osv. osv. - og her sørger for at klienterne kommer til relevante auditions, samt i tilfælde af positiv interesse som følge af en audition, samtale m.m. forhandle en kontrakt på plads på den enkelte klients vegne. 15% af klientens honorar falder tilbage til agenturet og kan passende gå ind som en slags medfinansiering af agenturets drift og aktivitets udgifter.

Den professionelle kunstnerformidling skal med jævne mellemrum selv producere præsentations koncerter og sceniske produktioner, hvor potentielle arbejdsgivere inviteres f.eks. operachefer, dirigenter, ledende sceneinstruktører, agenter fra de store internationale agentfirmaer m.m. inviteres for at se talentet i aktion. Især for professionelle arbejdsledige talenter handler det jo meget om at blive set og hørt - og ikke gemt væk. Det kan både være meget små intime produktioner med klaver ledsagelse til det helt store udtræk med komplet kor & orkester - f.eks. operaforestillinger, musicals, koncerter m.m. Der kan også være offentlig gratis adgang til disse koncerter. Ovennævnte produktioner er ligeså meget for konstant at træne de enkelte arbejdsledige professionelle scenekunstnere i at optræde og samarbejde - og samtidig holde dem helt oppe på tærne - og ikke falde tilbage i negativ modløshed og manglende tro på dem selv.

Den professionelle kunstnerformidling skal løbende arrangere master classes med ankerkendte internationale lærer indenfor bestemte fag.

Den professionelle sceneformidling skal i et tæt samarbejde med både Kulturministeriet og med de store private danske fonde dække relevante rejse, kost og opholds udgifter på et rimeligt niveau. Det betyder ikke, at kunstnerformidlingens klienter skal sendes på luksus ferie ophold til alverdens hovedstæder, men at de kan få dækket en fly eller togbillet på absolut billigste niveau, et rimeligt hotel og en rimelig kost i forbindelse med en audition, som klienten er blevet henvist til af kunstnerformidlingen selv. Afgifter til deltagelse i internationale konkurrencer, master classes - ophold, rejser og forplejning dækkes ligeledes efter ovennævnte regler.

Den professionelle sceneformidling skal dels gøre det muligt for at henviste og optaget talenter får mulighed for at videre udvikle sig eller som et minimum at holde fast i deres professionelle niveau ved dagligt at få mulighed for at øve sig, samt søge konsultation hos timelærer tilknyttet den professionelle kunstner og sceneformidling.

Den professionelle scene og kunstnerformidling skal ikke være en del af det offentlige AF system, men oprettes som en selvejende institution/forening/fond finansieret af statslige og kommunale midler samt støtte fra tipsmidlerne, private fonde og sponsorering - samt egne indtægter.

Kulturministeren/Beskæftigelsesministeren.

Et tilsvarende forslag blev allerede sidste sommer sendt til Kulturminister Brian Mikkelsen, som efter 3 måneders betænkningstid svarede, at de professionelle scenekunstnere og musikeres arbejdsløsheds situation ikke hørte ind under hans område, men at han måtte henvise til

Beskæftigelsesminister Klaus Hjort Frederiksen. Endvidere mente Hr. Brian Mikkelsen ikke, at et sådan agentur kunne oprettes med offentlig støtte, da man i så tilfælde ville risikere at komme i strid med gældende EU lovgivning om statsstøtte til private virksomheder.

Jeg har for en god ordens skyld kontrolleret Hr. Kulturminister Brian Mikkelsens påstand om, at det skulle være i strid med gældende EU lovgivning om statsstøtte til private virksomheder, at staten kan gå ind og støtte finansieringen af opstart, drift og aktivitetsudgifter i forbindelse med etableringen af en særlig kunstnerformidling som beskrevet i mit første brev.

Ifølge EU Kommissions jurister er der intet ulovligt i det - og slet ikke, hvis opstart, drift og aktivitets budget finansieres enten direkte eller qua eksempelvis tipsmidlerne.

Det bliver heller ikke ulovligt i forhold til gældende EU regler selvom en finansiering evt. skulle foregå i et samarbejde med repræsentanter fra erhvervslivet, amter, kommuner og større private fonde. Tværtimod forholder det sig sådan, at flere andre EU lande - som nævnt bl.a. Tyskland, men også Sverige, Frankrig, England og Italien har særlige arbejdsformidlings institutioner for professionelle scenekunstnere og musikere, som alle har det til fælles, at deres drifts og aktivitets budget er finansieret direkte igennem - eller udelukkende via statsstøtte.

Dertil har den Tyske stats arbejdsformidling en aftale med en lang række private agenturer, som får store dele af deres drifts og aktivitets udgifter betalt direkte via de forskellige landsregeringer.

Hvis Hr. Kulturminister Brian Mikkelsen oplysninger skulle være korrekte, ville det rent logisk betyde, at samtlige øvrige "special formidlinger for arbejdsledige professionelle scenekunstnere i de øvrige EU lande også ville være ulovlige - og da disse særlige statslige/offentlige formidlinger har virket uden problemer de sidste 15 - 30 år i forhold til gældende EU lov om støtte til private virksomheder eller semi private virksomheder, må man derfor retlig antage, at der ikke er noget problem. En anden konsekvens af Ministerens udsagn ville jo blive, at sportens Team Danmark også ville blive ulovelig, da Team Danmark som elite støtte center bl.a. udvælger særlige talentfulde sportsfolk til at repræsentere Danmark ved eksempelvis de Olympiske Leje, Verdens og Europamesterskaber m.m. og i et tæt samarbejde med erhvervslivet, tipsmidlerne osv. sørger for den økonomiske finansiering af de udvalgte sportsfolks trænings muligheder, dækning af rejse udgifter i forbindelse med konkurrencer osv.

Jeg er ret sikker på, at Hr. Kulturminister Brian Mikkelsen aldrig ville kunne drømme om at nægte økonomisk støtte til Team Danmark og den generelle indsats for at udvikle elite idrætsfolk i Danmark, da det jo et eller andet sted også handler om nationens ære og ikke mindst indirekte markedsføring. Hvergang en dansk elite sportsmand/kvinde vinder et mesterskab, en Olympiske medalje bliver Danmark omtalt i alverdens medier. Det samme gør sig mere eller mindre gældende, hvis en professionel dansk scenekunstner opnår international succes og slår igennem til en stor

international karriere enten indenfor opera, musik, film m.m. - tænk blot på den verdensberømte danske skuespiller Connie Nielsen, som jo lige har præsenteret det store H.C. Andersen show fra Parken i København, filminstruktøren Lars von Trier, fløjtespilleren Michael Petri, operasangeren Bo Skovhus og mange flere igennem tiderne. I øvrigt vill den danske stats støtte til Det Kgl. Teater og andre teatre, kommunernes støtte til teater og musik også blive ulovlig, fordi mange af disse teatre rent juridisk kører i et privat regi med egen bestyrelse og derfor rent juridisk vil falde ind under begrebet offentlig/statslig støtte til private virksomhed. Det samme gælder vor filmproduktion osv. Ingen i dette land ville drømme om at forbyde eller ophæve disse støtteordninger.

Ofte er det jo nemlig i dag sådan, at en karriere afhænger af, hvem man har haft som lærer, om man gået på den og den skole eller hvilke personer man i øvrigt kender i branchen - eller om ens fader eller moder sidder på en stor stilling i samfundet. Vi skal væk fra dette og lade talentet tale - kort og godt - kan Du synge, spille, optræde på et niveau, hvor en professionel karriere vil være berettiget i forhold til de krav, som i dag stilles i den international musik, film og underholdningsverden, så kommer Du også ind. Kan Du ikke leve op til disse behårde krav, må Du enten forbedre Dig på anden vis eller finde Dig noget andet at lave og ikke spille Din tid og liv på noget, som alligevel aldrig vil blive til noget.

Derfor passer det ganske enkelt ikke, når Hr. Kulturminister Brian Mikkelsen afviser at gå positivt ind i sagen med ovennævnte begrundelse om, at det skulle være forbudt eller direkte i strid med gældende EU lovgivning at finansiere og oprette en særlig professionel kunstnerformidling - udenfor eller som tillæg til den almindelige arbejdsformidling.

Endelig bør det understreges, at en kunstnerformidling som beskrevet tidligere i dette brev ikke hører hjemme i et privat kommercielt regi, fordi formidlingen helt automatisk vil blive tvunget til at favorisere de dygtigste musikere og scenekunstere, som umiddelbart kan afsættes og dermed give en omsætning og indtjening her og nu.

Konsekvensen af det vil uden tvivl blive at de professionelle talenter, som er på vej, men måske stadig mangler en lille smule for at være klar f.eks. en optimal evne til at klare sig i en audition situation, vil blive skubbet i baggrunden - og det vil være meget uheldigt for den professionelle formidling som helhed og især for den forventet store gennemstrømning af professionel musik og scenisk talent.

Endelig skal en professionel kunstnerformidling forholde sig politisk neutral, således at alle professionelle talenter kan stille op og blive bedømt uanset deres hidtige historie - og at man ved en audition, optagelses kursus udelukkende bedømmer deres faglige og menneskelige egenskaber - samt deres evne til at arbejde sammen.

Mhs. til Beskæftigelsesministeriet og Hr. Beskæftigelsesminister Klaus Hjort Frederiksen har vi allerede flere gange henvendt også til Beskæftigelsesministeriet og Hr. Hjort Frederiksen uden

resultat andet en formaning om, at vi som arbejdsløse er forpligtet til at tage ethvert arbejde, som måtte blive tilbudt af AF uanset geografisk beliggenhed.

Ministeren har således slet ikke taget stilling til selve indholdet af en særlig kunstnerformidling som beskrevet ovenfor, men henviser i denne sammenhæng sjovt nok til Kulturministeriet som ved fornyet henvendelse på opfordring fra Hr. Hjort Frederiksen henviser tilbage til Beskæftigelsesministeriet.

Arbejdsmarkedsrådet for Storkøbenhavn har allerede i 1998 - og igen i 2003 afvist at ville oprette en kunstnerformidling som beskrevet - ikke som følge af manglende interesse, men fordi det ifølge dem ikke kan lade sig gøre - desværre efter de nuværende gældende regler, hvor man ikke har taget højde for de arbejdsløse professionelle scenekunstnere og musikeres helt særlige situation på arbejdsmarkedet. Arbejdsmarkedsrådet hævder dog i et brev at have oprettet en kunstnerformidling, som angiveligt skulle være placeret hos Akademikerformidlingen.

Problemet er imidlertid, at denne såkaldte kunstnerformidling ikke adskiller sig fra Akademikerformidlingens normale arbejde - og i øvrigt er så hemmelig, at de menige konsulenter på Akademikerformidlingen ikke har hørt om den. Hvis AF's egne konsulenter ikke har hørt om den, hvordan skal teatre, filmproduktionsselskaber, operahuse, kor og orkestre i ind og udland så have hørt om den.

Vi har allerede 2 gange klaget sagen til Arbejdsmarkedsstyrelsen, som har givet AF ret i, at de efter de gældende regler, havde ret til at afvise vor ansøgning. Mange af de jurister, som har behandlet sagen hos Arbejdsmarkedsstyrelsen har personligt overfor mig beklaget, at de har været nødt til at træffe afgørelsen, som følge af det gældende regel sæt, som ikke tager højde for de professionelle scenekunstners arbejdssituation og har mere eller mindre direkte opfordret mig til at bringe sagen op politisk, hvad jeg så gør nu i håbet om at reglerne kan blive ændret, inden vi står med en hel generation af professionelle musikere og scenekunstnere, som er endt som højt uddannet sociale tabere tabt for samfundet - og med en udsigt til at søge førtids pension eller på en eller anden måde forblive i overførelses indkomst systemet enten på dagpenge eller kontanthjælp. Faktisk har vi allerede mange konkrete eksempler på socialrådgivere, konsulenter i diverse jobtrænings projekter tilknyttet AF, som direkte opfordrer arbejdsledige professionelle scenekunstnere til at blive undersøgt af psykiatriker med speciel henblik på enten at få tildelt et flex job eller søge direkte pension.

Dette sker fordi AF ikke kan skaffe dem job i praksis. Mange professionelle scenekunstnere får direkte at vide efter at have tilbragt 2 -3 år i AF systemet, at AF ikke kan skaffe dem job og at man i realiteten har opgivet videre forsøg. Dette er skandaløst og i direkte strid med loven. At AF konsulenterne formentlig har ret i praksis, er straks en anden sag, som følge af arbejdsgiverne på det almindelige arbejdsmarkeds generelle reservation overfor at ansætte arbejdsledige professionelle scenekunstnere og musikere i almene jobfunktioner, som beskrevet tidligere i dette brev.

Med andre ord har vi lige siden 1999 oplevet at blive skubbet frem og tilbage imellem embedsmænd, som ikke ved noget, som ikke udviser nogen forståelse, fordi de dybest set ikke forstår den verden, vi som professionelle scenekunstnere og musikere befinder os i - herunder bl.a. det, at vort job ikke er et arbejde, ikke en fritids interesse, men et professionelt livs kald, som vi er født til - og har været så heldige at få tildelt et helt særligt kreativt talent i dåbsgave.

De fleste professionelle scenekunstnere og musikere har kunne optræde lige siden de var ganske små børn, kunne tegne, synge, danse osv. - talentet viser sig meget tidligt. De fleste har arbejdet på at forfine, træne og uddanne sit talent siden de tidlige barneår. Mange professionelle klassiske musikere har ikke engang en studentereksamen at falde tilbage på, hvis de er så uheldige ikke at blive engageret senest 3 måneder efter deres debut - og hvad så. Mange er så gamle at en omskoling er uden idé, fordi de vil alligevel ikke som følge af den store generelle arbejdsløshed få arbejde, da gymnasier, universiteter, og andre uddannelses steder, hvert år sprøjter massevis af dygtige nyuddannede mennesker, som også skal slå om de få ledige stillinger på det almindelige arbejdsmarked.

I håbet om foretræde for udvalget, hvor vi kan diskutere muligheden for at få en sådan særlig professionel kunstnerformidling realiseret inden det er for sent, afslutter jeg dette brev med ønsket om alt godt.

Med venlig hilsen

Brian Dan Asferg, Operasanger. B.A. i Humaniora & Teatervidenskab.

Tlf. 32 96 20 74. Fax. 32 96 20 79. Mobil: 31 20 20 74.

Bodenhoffs Plads 10.2 th. 1430 København K.